Hon vågar att komma nära med hjälp av kameran. Nu möter du henne en gång i månaden i NWT:s Helg. Filmaren Sara Broos hittar inspiration i Berlin men hjärtat och livet finns i Fryksdalen.

Om avslut

Under hösten fick jag beskedet att min tid som krönikör på den här sidan är över.

Först undrade jag om det berodde på att jag är för personlig eller för obegriplig eller för att jag inte lyckats hålla mitt löfte att försöka skriva kortare, förrän nu. Eller att jag helt enkelt inte är bra nog.

Jag tog en promenad, och när jag kom hem hade det redan hunnit mörkna. Stjärnhimlen var klar och jag tänkte på hur lätt det är att ta saker för personligt och känna sig misslyckad eller bortvald. Och när man släpper sin självcentrering och zoomar ut och ser sig själv utifrån uppstår insikten att man bara är en liten prick på den här jorden. Att en enda kort sekund i det stora hela, är mitt liv. Och ditt liv. Och allas liv. Och tiden begränsad.

För vissa är den här julaftonen den sista. För andra den första.

Och mitt i den hisnande känslan av att vara ingenting och en i mängden av miljarder andra, är vi samtidigt allt och helt unika. Och även om det mesta är upprepningar och samma slags berättelser som berättas om och om igen, så är det ändå aldrig helt samma. Ingen annan skulle forma orden exakt som jag, eller exakt som du. Och ingen dag är den andra lik, även om det i den monotoni som pandemin och den grå tröstlösa hösten medfört ofta kunnat kännas så.

Men även i den gråaste himmel finns nyanser och skiftningar och stråk av ljus. Och regnvattnet bildar konstant nya spår i de uppplöjda åkrarna.

Poeten Rumi sade ”Sanningen var en spegel som föll från guds händer och krossades mot marken. Alla människor på jorden plockade upp varsin spegelskärva och trodde att de hittat hela sanningen”.

Att ta plats och utrymme och göra sin röst hörd kräver också ett ansvar. Jag utger mig för att ha något att berätta som är värt att uppta din tid. Och allt har sin tid - som krönikör på NWT, som USA:s president, som människa på den här jorden...

Jag har sammanlagt skrivit cirka 470 000 tecken på den här sidan, som bildat ord, som satts samman till meningar med syftet att förhoppningsvis på något sätt beröra eller uppröra eller skapa igenkänning hos er som läser. Det har varit väldigt roligt och ett privilegium att få utrymme och frihet att skriva om vad jag vill. Och jag är så glad över den fina dialog jag haft med många läsare som reagerat på mina texter, och till och med gett mig handstickade ullstrumpor.

Men ni har rätt att få tillgång till fler röster och perspektiv än mina och mina krönikerkollegors i den här tidningen, från människor med olika bakgrund och erfarenheter. Med åsikter och tankar som inte alltid stryker medhårs och bekräftar det du redan ser som din sanning, din skärva av spegeln.

Jag stoppar här och lämnar resten av utrymmet tomt. En öppen yta som jag uppmanar er läsare att fylla i med era egna ord.

Vilka människor är viktiga i ditt liv och ägnar du tillräckligt mycket tid åt dem? Ägnar de tillräckligt mycket tid åt dig?

Vad vill du förändra i ditt liv? Och hur ska du förhålla dig till det du vill förändra men inte kan?

Finns det någon människa du vet är ensam som du kan ringa denna julafton som inte är lik någon annan?

Jag skickar en extra hälsning till alla er som känner hopplöshet eller är sjuka eller hjälper de som är sjuka.

Och till alla er andra också. Tack för den här tiden och hoppas på ett ljusare och mer hoppfullt 2021 och åren som följer...

Sara Broos

P.S. Om du vill ta del av något nytt jag eventuellt skriver i framtiden - skicka gärna ett mail till broostext@gmail.com så finns du med på min maillista.

Varsågod – här kan du skriva vad du vill!

Helg är namnet på del 3 i NWT på lördagar. Ansvarig utgivare är Mikael Rothsten. Har du tips eller synpunkter gällande innehållet i Helg, kontakta Åsa Eneljung telefon 054-19 96 55. E-post: helg@nwt.se. Postadress: Nya Wermlands-Tidningen, box 28, 651 02 Karlstad. Vill du annonsera? Telefon: 054-19 90 00. E-post: annons@nwt.se.